

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 606/2020-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2020 o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s. r. o., Zámocká 5, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Michal Mandzák, ktorou namieta porušenie zákona uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tdo 40/2020 z 30. júna 2020, vedenej pod sp. zn. Rvp 2252/2020, a o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s. r. o., Zámocká 5, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Michal Mandzák, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 23/2017 a jeho rozsudkom z 8. júna 2017, vedenej pod sp. zn. Rvp 2398/2020, takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2252/2020 a sp. zn. Rvp 2398/2020 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2252/2020.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť a 22. októbra 2020 doplnenie ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie zákona uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Tdo 40/2020 z 30. júna 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Predmetná ústavná sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 2252/2020 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je členom IV. senátu ústavného súdu.

2. Ústavnému súdu bola 19. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť a 22. októbra 2020 doplnenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 23/2017 a jeho rozsudkom z 8. júna 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Predmetná ústavná sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 2398/2020 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je členom IV. senátu ústavného súdu.

3. Ústavné sťažnosti sťažovateľa sa týkajú jeho trestnej veci, v rámci ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 Tk 1/2015 z 11. augusta 2016 uznaný vinným pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 3 písm. d) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom

základe vymedzenom v rozsudku okresného súdu. Sťažovateľ, ako aj prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „prokurátor“) podali proti rozsudku okresného súdu odvolania. Napadnutým rozsudkom z 8. júna 2017 krajský súd odvolanie sťažovateľa podľa § 319 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietol. O odvolaní prokurátora rozhodol podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku uložil sťažovateľovi sprísnený trest. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré najvyšší súd napadnutým uznesením z 30. júna 2020 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

4. Sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti smerujúcej proti napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu namieta porušenie práva na obhajobu, keďže konajúce súdy nevyhoveli jeho návrhu na vykonanie dokazovania, pretože nevypočuli osobu, ktorú označil ako [REDACTED]. Sťažovateľ zároveň namieta, že na hlavných pojednávaniach nebol prítomný kvalifikovaný tlmočník do jeho rodného jazyka. Zo zápisnice z hlavného pojednávania 17. mája 2016 je pritom zjavné, že sťažovateľ trval na prítomnosti tlmočníka pri procesných úkonoch. Aj pri výsluchu špecifikovaného svedka obžaloby nebol prítomný kvalifikovaný tlmočník. Sťažovateľ namieta, že ustanovená tlmočnica bola už v roku 2011 vyškrtnutá zo zoznamu tlmočníkov.

5. V ústavnej sťažnosti smerujúcej proti napadnutému rozsudku krajského súdu sťažovateľ poukazuje na to, že v konaní pred okresným súdom, ako aj v odvolaní proti jeho rozsudku namietal, že jeho vina bola preukázaná v rozhodujúcej miere na základe výpovede agenta, čo je však neprípustné. Osobitne preukazoval, že agent mal postavenie tzv. agenta provokátéra. Namietal tiež nevypočutie svedka s označením [REDACTED]. Práve táto osoba mala byť prítomná pri spáchaní prvých dvoch skutkov sťažovateľa a mala následne sprostredkovať kontakt sťažovateľa s agentom na účely neoprávneného predaja drog. Konajúce súdy nevypočuli osobu menom [REDACTED] a ani nevyvinuli žiadne úsilie na jej stotožnenie. Sťažovateľ namieta, že v jeho prípade išlo o neoprávnené nasadenie agenta, resp. agenta provokátéra v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len

„ESLP“). V jeho prípade išlo o tzv. entrapment case, v rámci ktorých ESLP vyvinul viaceré testy, ktoré ale neboli aplikované a zohľadnené.

6. Sťažovateľ navrhuje, aby konania o jeho ústavných sťažnostiach ústavný súd spojil na spoločné konanie.

7. Podľa § 62 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok.

8. Podľa § 166 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

9. Podľa čl. II bodu 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 z 27. mája 2020 a dodatku č. 2 z 1. októbra 2020 (ďalej len „rozvrh práce“) v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho

pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

10. Podľa čl. II bodu 5 rozvrhu práce na konanie vo veciach patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu je v jednotlivých prípadoch príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca, ktorému bola vec pridelená (§ 47 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

11. Zo spisov ústavného súdu sp. zn. Rvp 2252/2020 a sp. zn. Rvp 2398/2020 vyplýva, že ústavné sťažnosti podal ten istý sťažovateľ a obe ústavné sťažnosti sa týkajú tej istej trestnej veci. Jedna ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a druhá proti rozhodnutiu dovolacieho súdu v predmetnej trestnej veci sťažovateľa. Z hľadiska skutkového vymedzenia v oboch ústavných sťažnostiach sťažovateľ namieta rovnaké alebo podobné skutočnosti.

12. Vzhľadom na to, že ústavné sťažnosti identického sťažovateľa právne i skutkovo úzko súvisia, keďže sa týkajú tej istej trestnej veci sťažovateľa a sú argumentačne totožné alebo podobné, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a podľa čl. II bodov 5 a 10 rozvrhu práce rozhodol tak, že ústavné sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 2252/2020 a sp. zn. Rvp 2398/2020 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2252/2020.

13. Uvedené skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu obsiahnutý vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu